

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με όχημα
την ποίησηΑνθολόγος:
Λουκάς
Αξελός

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ (1890-1953)

Νοσταλγίες

Μοιάζω τους γέρους ναυτικούς με τις ριτιδωμένες και τις σφιγγώδεις τις μορφές, που είδα στην Ολλανδία παράμερα στον λιμανιών τους φάρους καθισμένους να βλέπουνε, αμίλητοι, να φεύγουνε τα πλοία. Τα μάτια τους, που είχανε δει κυκλώνες και ναυάγια, λαχταριστά, νοσταλγικά τα παρακολουθούσαν, καθώς σπκάναν τις βαρειές που τρίζαν άγκυρές τους και μπρος στους φάρους ήρεμα, πελώρια περνούσαν.

Σε λίγο στην απέραντη τη θάλασσα αλαργεύαν και χάνονταν, αφήνοντας στην πορφυρή τη δύση ένα καπνό, που αυλάκωνε τον ουρανό πριν σβήσει: κι' όμως οι γέροι ναυτικοί, ακίνητοι στους φάρους με τη μεγάλη πίπα τους σβησμένη πια στο στόμα, προς τα καράβια που 'φυγαν εκοίταζαν – ακόμα...

Edward VI

Στου Γουεστμίνστερ το Βουβό και σκυθρωπό Αββάτο, στα πόδια των μεγάλων του προγόνων ξαπλωμένος, το μαρμαρένιο ύπνο του ο Εδουάρδος ο Έκτος – δεκάξι χρόνων βασιλιάς – κοιμάται, αγνοημένος. Ένα παιδί ήταν σοβαρό, ευγενικό, θλιμμένο. Έζησε μεσ' στο κρύο του παλάτι με βιβλία κι' είχε επισκόπους κι' αυστηρούς σοφούς για συντροφιά του: ο θάνατός του ήταν η μόνη του ιστορία. Ούτε έρωτες είχε ποτές, ούτε έκανε πολέμους. Γι' αυτό στο μαρμαρένιο του τον τάφο δε σκαλίσαν τα θριαμβικά οικόσημα που οι πρόγονοί του αφήσαν, μα χάραξαν βασιλικό οικόσημό του άνη: τα κρίνα τα γαλατικά και του Τυδώρ τα ρόδα: Κι' ως να' ταν τ' άνθη αληθινά ο τάφος του ευώδα.

Οι χίμαιρες της νειότης μου

Οι χίμαιρες της νειότης μου πετάξαν σαν του Νώε τα περιστέρια – και ποτές δεν εξαναγυρίσαν. και γιατί χρόνια και καιρούς πλανήθηκα στα ξένα με ξέχασαν οι φίλοι μου κι' αυτές που μ' αγαπήσαν.

Κι' έτσι, σιγά, συνήθισα να μου είναι περιττοί οι άνθρωποι, κι' η γνώμη τους να μη μ' ενδιαφέρει: ν' αφήνουμε μεσ' στη ζωή σα μια λυμένη βάρκα όπου το κύμα, παίζοντας, στην τύχη τινέ φέρνει.

Ξέρω να βλέπω στη ζωή γαλήνια, και ξέρω έξω απ' τον ίδιο μου εαυτό ποτές να μη ζητώ τίποτα. Κι' ούτε να μισώ, μα κι' ούτε ν' αγαπάω.

Κι' έτσι χωρίς να με κρατάει τίποτα πλέον σκλάβο, δίχως ελπίδα απατηλή και δίχως πόθο πλάνο, είμ' έτοιμος πάσα στιγμή να ζήσω – ή να πεθάνω...

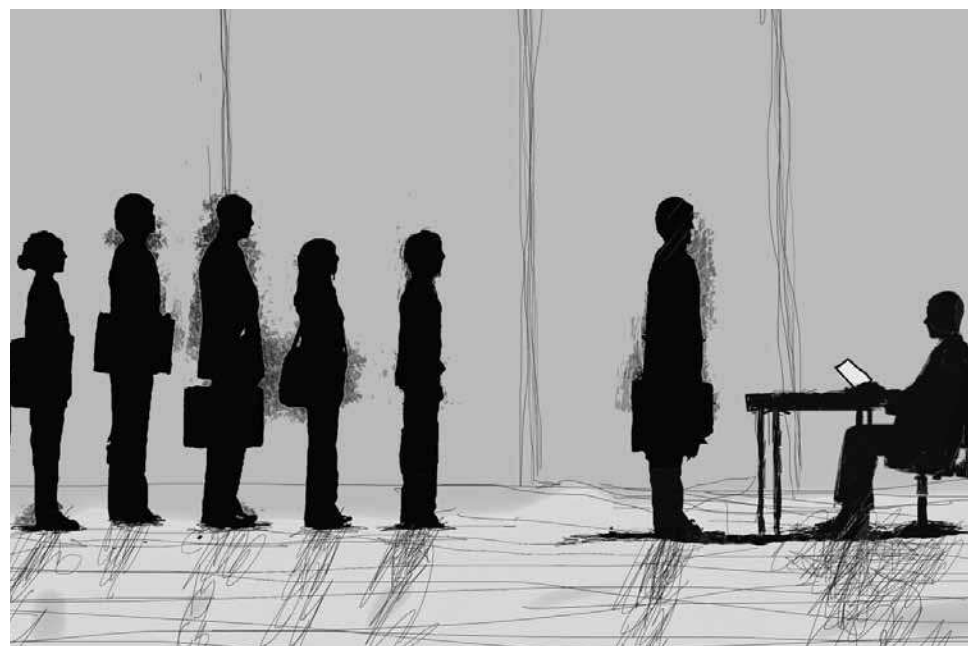
Ανάκαμψη: Έτσι είναι μόνο αν έτσι νομίζετε

■ του Απόστολου Αποστολόπουλου

Η οικονομία, λένε, είναι περισσότερο υπόθεση ψυχολογίας παρά αριθμών, στατιστικής. Αν πιστεύεις ότι τα πράγματα είναι στον σωστό δρόμο και υπάρχει προοπτική τότε όλα καλά, και η οικονομία. Η κυβέρνηση αλλά και οι δανειστές σκορπίζουν, λοιπόν, αφειδώς, λόγια και χαμόγελα αισιοδοξίας, ότι θα πορευτούμε μόνοι μας στις περιβόητες αγορές, πέφτει η ανεργία, σε λίγο θα δούμε τις αμυγδαλιές ν' ανθίζουν. Γιατί, λοιπόν, στα καφενεία, στα γραφεία, στους δρόμους, όταν οι άνθρωποι ρωτάνε ο ένας τον άλλον «τι γίνεται;» όλοι κουνάνε περίλυποι το κεφάλι τους;

Την απάντηση, παραδόξως, την έδωσαν οι γερμανικές εκλογές. Η Γερμανία, κατά κοινή παραδοχή, είναι ο κυρίαρχος της Ε.Ε. Αλλά τα εκλογικά αποτελέσματα υπονοούν ότι «απ' έξω κούκλα και από μέσα πανούκλα», όχι βέβαια για όλους αλλά πάντως για πολλούς. Πράγματι η ανεργία είναι η χαμηλότερη των τελευταίων δεκαετιών. Αλλά οι μισθοί από 600 έως 900 ευρώ, η μερική απασχόληση και όχι μόνιμη εργασία και οι χαμηλές συντάξεις σπρώχνουν τους ψηφοφόρους στα άκρα. Η δυσπραγία, παρά η ιδεολογία, οδήγησε τους ψηφοφόρους στο, υποτιθέεται ακροδεξιό, AfD. Όσο υπήρχε μια σχετική ευημερία και η δημοκρατία λειτουργούσε στοιχειωδώς, η ακροδεξιά παντού ψυχορραγούσε. Τώρα ο φόβος και η απογοήτευση επικρατούν. Οι κυβερνώντες της Δεξιάς και της υποτιθέμενης Αριστεράς, υπεύθυνοι της κατρακύλας αμφότεροι, κατηγορούν αδιακρίτως ως ακροδεξιό όποιον τους καταγγέλλει και προτείνει άλλη πολιτική.

Αυτά που έγιναν στη Γερμανία έχουν ήδη συμβεί στις Σκανδιναβικές χώρες, στην Ιταλία και στη Γαλλία με το Εθνικό Μέτωπο, στην Ολλανδία κλπ. Γιατί η Ελλάδα των Μνημονίων θα είναι εξαίρεση; Ο κ. Παπαδημούλης εξήγησε σε τηλεοπτική εκπομπή ότι η διαφορά του AfD από τη Χρυσή Αυγή εντοπίζεται στο ότι το γερμανικό κόμμα διαθέτει μυαλό - αυτό ήταν το νόημα της σκέψης του. Ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ δεν κατάλαβε καν ότι έτσι καταδίκασε στα τάρταρα την κυβέρνηση και όλα όσα το κόμμα του υποστηρίζει ιδεολογικά και πολιτικά. Αν η έλλειψη μυαλού είναι η αιτία που έχουν κολλήσει τα ποσοστά της ΧΑ τότε τι να πει κανείς για τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ που πέφτουν και του ΠΑΣΟΚ που είναι στο βάραθρο; Δυστυχώς, παρόμοιες, ρηχές (και διόλου μαρξιστικές) πολιτικές ερμηνείες, όπως αυτές του ευρωβουλευτή, επαναλαμβάνονται και από άλλα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με ισχυρές νότες μη αποκραυκτόμενης αλαζονείας. Όλα αυτά δεν δικαιώνουν την ΧΑ ούτε το AfD, κόμμα υπέρ της εξόδου από το ευρώ

αλλά παραμονής στην ΕΕ, δυο θέσεις που ούτε ο ευφυέστερος ναζι μπορεί να συνταιριάξει. Το AfD έχει θύελλα εν κρανίω, ίσως επειδή, όπως και στο Εθνικό Μέτωπο της Δεξιάς, βάση του κόμματος (στην Ανατολική Γερμανία) είναι οι πρώην οπαδοί και μέλη του Κ.Κ., πράγμα που ζαλίζει τους πάντες. Το AfD μπορεί, λογικά, να θεωρηθεί ένα ακόμα εθνικιστικό κόμμα της Δεξιάς, όπως αρκετά άλλα στην Ευρώπη.

Γενικότερα, τα καθεστωτικά κόμματα συρρικνώνονται, η Αριστερά νέκρωσε και η λεγόμενη ακροδεξιά στην Ευρώπη αναζητεί χωρίς επιτυχία μια νέα ταυτότητα. Το Εθνικό Μέτωπο στη Γαλλία υπέστη σοβαρό μετεκλογικό ρήγμα με την πρόσφατη αποχώρηση του ιδεολογού του κόμματος Φλοριάν Φιλιππό, «γκωλιστή» κατά δήλωσή του και υποστηρικτή του σοσιαλιστή της αριστεράς Σεβενομάν όταν ήταν υποψήφιος για την Προεδρία. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε εκλογές λίγο πριν να εφαρμοστεί το παρόν Μνημόνιο και πήρε την κυβέρνηση. Είναι λογικό και πιθανό να επαναληφθεί το ίδιο «κόλπο» από την ανάποδη. Οι επόμενες εκλογές να γίνουν, δηλαδή, όταν κλείσει αυτό το Μνημόνιο αλλά πριν να γίνει γνωστό με ποιον τρόπο ακριβώς θα συνεχιστεί ο έλεγχος της οικονομίας και της χώρας. Τούτο θα επιτρέπει θριαμβολογίες ότι περάσαμε τον κάβο και αρμενίζουμε ελεύθεροι στο πέλαγο. Σ' αυτό το παιχνίδι συμμετέχει ασμένως η Γαλλία αλλά και όλο το σύστημα των Βρυξελλών. Θα συμμετάσχει και η Γερμανία, επειδή κανείς λογικός δεν

θέλει να σκοτώσει ούτε να διώξει (GREXIT) την κότα που κάνει χρυσά αυγά. Αντίστροφα, γιατί να βοηθήσουν να ανορθωθεί η Ελλάδα όταν, εντός Ε.Ε, είμαστε τόσο εύκολη λεία, ένα προτεκτοράτο προς εκμετάλλευση; Το ευρωερατείο πιστεύει, καθυστερημένα ως συνήθως, ότι χωρίς έξοδα, με πολλά λόγια και λίγα καθρεφτάκια, μπορεί να στήσει επιχείρηση αποφυγής μιας εκλογικής καταστροφής της κυβέρνησης.

Το μεγαλύτερο μειονέκτημα της κυβέρνησης είναι η έλλειψη λαϊκών αντιδράσεων σε όσα κάνει και στα ψέματα που λέγονται. Δεν είναι παράδοξο. Έλλειψη αντιδράσεων σημαίνει ότι έχει εδραιωθεί η πεποίθηση πως δεν μπορεί να αλλάξει κάτι στο ορατό μέλλον. Και πάντως δεν μπορεί να αλλάξει από τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε από άλλα κόμματα ή συνδυασμό κομμάτων. Έχει εδραιωθεί η πεποίθηση ότι ο Τσίπρας, ακόμα και αν έλεγε αλήθεια πως έδινε σκληρές μάχες, τις έχασε όλες αμετάκλητα. Και τώρα έχει παραδοθεί, εκών-άκων, ψυχή τε και σώματι. Η ήττα είναι πλέον καθεστώς. Έχει εμπεδωθεί ότι δεν χωράνε αυταπάτες, ότι τα μνημόνια με την τυπική ή κάποια άτυπη, αλλά απολύτως υπαρκτή, μορφή θα είναι η μοίρα μας για κάποιο μεγάλο, απροσδιόριστο χρονικό διάστημα. Αυτή η αίσθηση δεν πλήττει, φυσικά, μόνο την κυβέρνηση αλλά και τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Αυτό βέβαια δεν παρηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ που βλέπει την εξουσία να γλιστράει μέσα από τα δάχτυλά του όπως το νεράκι. Το μαρτύριο της δίψας έχει αρχίσει.

Κανείς λογικός δεν θέλει να σκοτώσει ούτε να διώξει (GREXIT) την κότα που κάνει χρυσά αυγά. Αντίστροφα, γιατί να βοηθήσουν να ανορθωθεί η Ελλάδα όταν, εντός Ε.Ε, είμαστε τόσο εύκολη λεία, ένα προτεκτοράτο προς εκμετάλλευση;